

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. kovo 6 d. Nr. 21RE2-97 (AG2-52/16-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Evaldo Ambrozaičio ir Lauros Bernikienės (posėdžio pirmininkės ir pranešėjos), sekretoriaujant Margaritai Žiobakaitei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y., jo įgaliotam atstovui P. M., atsakovo Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos atstovei L. P.,

2026 m. kovo 4 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovui Aplinkos apsaugos departamentui prie Aplinkos ministerijos dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. vasario 10 d. sprendimu Nr. P2-29 (AG2-52/16-2026) priimtas nagrinėti pareiškėjo X. Y. skundas, kuriuo reiškiami reikalavimai:

1) panaikinti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Departamentas) Klaipėdos valdybos (toliau – ir Valdyba) 2026 m. sausio 8 d. sprendimą Nr. AD5-355 „Dėl statybinių atliekų (*duomenys neskelbtini*)“ (toliau – ir Sprendimas Nr. 1);

2) panaikinti Departamento Valdybos 2026 m. vasario 4 d. sprendimą Nr. AD5-2106 „Dėl statybinių atliekų (*duomenys neskelbtini*)“ (toliau – ir Sprendimas Nr. 2);

3) įpareigoti atsakovą Departamentą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. spalio 7 d. skundo (reg. Nr. AD4-30153) dalį (toliau – ir Skundas Nr. 1) dėl statybinių atliekų, esančių prie ūkinio pastato adresu (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ir Pastatas);

4) įpareigoti atsakovą Departamentą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. sausio 9 d. skundą Nr. AD4-902 „Dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Klaipėdos valdybos 2026-01-08 sprendimo Nr. AD5-355 panaikinimo ir kitų reikalavimų“ (reg. Nr. AD4-902) (toliau – ir Skundas Nr. 2);

5) įpareigoti atsakovą Departamentą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. sausio 26 d. prašymą Nr. AD3-484 „Dėl pakartotinos įvykio apžiūros dokumentacijos ir įrašų pateikimo ir kitų reikalavimų“ (toliau – ir Prašymas).

Skunde nurodoma, kad pareiškėjas 2025 m. spalio 7 d. kreipėsi į Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Inspekcija) su skundu „Dėl galimai ūkinio pastato kapitalinio remonto savavališkos statybos, statomo statinio avarijos ar jos grėsmės, be bendrasavininkų sutikimo ir kitų reikalavimų“, kuriame prašė įvertinti jo nurodytas aplinkybes, susijusias su statybinių atliekų laikymu, jų tvarkymu ir galimais teisės aktų pažeidimais (minėta, toliau – ir Skundas Nr. 1). Pažymi, kad atsakovas, nagrinėdamas pareiškėjo kreipimąsi, priėmė ginčijamą aktą (Sprendimą Nr. 1), kuriame nurodoma, kad, įvertinus gautą pareiškėjo pranešimą,

aplinkosauginių pažeidimų nenustatyta. Pareiškėjas teigia, jog ginčijamas aktas buvo priimtas neįvertinus visų jo nurodytų faktinių aplinkybių ir pateiktų argumentų. Pareiškėjo vertinimu, Sprendimas Nr. 1 priimtas neišsamiai išnagrinėjus visas reikšmingas faktines aplinkybes, priimtas visiškai be motyvų ir argumentų. Nurodo, kad atsakovo išvada, jog dalis atliekų yra išvežta tvarkytojams, o kita dalis laikoma laikinai, tėra subjektyvi pareigūnų nuomonė, nepagrįsta jokiais rašytiniais įrodymais ir prieštarauja byloje nustatytiems aplinkybėms ir Sprendime Nr. 1 nurodytam teisiniam reglamentavimui, pagal kurį nepavojingas atliekas leidžiama laikyti ne ilgiau kaip metus, nors statybinės atliekos sklype yra paliktos ir laikomos nuo 2024 m. gegužės mėnesio, t. y. jau daugiau nei 20 mėnesių.

Nurodo, kad, siekdamas įvertinti atsakovo priimto sprendimo pagrįstumą bei administracinės procedūros eigą, 2026 m. sausio 26 d. pateikė atsakovui prašymą dėl informacijos suteikimo (minėta, toliau – ir Prašymas), kuriuo prašė pateikti dokumentus ir duomenis, susijusius su 2026 m. sausio 22 d. atlikta pakartotine patikrinimo vietoje apžiūra, Sprendimo Nr. 1 priėmimu bei ankstesnio administracinio tyrimo ir skundo nagrinėjimo medžiaga.

Paaikškina, kad Prašyme prašė pateikti pakartotinės apžiūros aktą, su apžiūra susijusius dokumentus, vaizdo ir garso įrašų kopijas, nuotraukas, taip pat dokumentus, kuriais buvo grindžiamas Sprendimas Nr. 1, nurodydamas, jog ši informacija yra reikšminga siekiant įvertinti administracinės procedūros eigą, pareigūnų veiksmų teisėtumą ir objektyvumą bei galimai ginti savo teises ir teisėtus interesus.

Pabrėžia, kad atsakovas, išnagrinėjęs Prašymą, 2026 m. vasario 4 d. sprendimu Nr. AD5-2106 (Sprendimas Nr. 2) atsisakė pateikti prašomą informaciją ir dokumentus, motyvuodamas tuo, jog pareiškėjas nepagrindė teisinio intereso, dėl kurio jam turėtų būti suteikta prašoma informacija. Teigia, kad toks atsakovo atsisakymas nepagrįstai apribojo pareiškėjo teisę gauti informaciją apie jo atžvilgiu vykdytą administracinę procedūrą, surinktus duomenis ir priimtus sprendimus, taip pat apsunkino galimybę įvertinti Sprendimo Nr. 1 teisėtumą ir pagrįstumą.

Skunde pareiškėjas prašo panaikinti minėtus atsakovo sprendimus kaip neteisėtus ir nepagrįstus bei įpareigoti atsakovę pakartotinai išnagrinėti Prašymą ir pateikti visą jo disponuojamą informaciją ir dokumentus, susijusius su atliktais patikrinimais, administracinės procedūros eiga ir priimtais sprendimais.

Reikalavimus grindžia Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) nuostatomis, įtvirtinančiomis viešojo administravimo subjektų pareigą veikti teisėtai, objektyviai, proporcingai ir išsamiai. Pareiškėjas remiasi VAI 2 straipsnio 10 dalimi, 3 straipsnyje įtvirtintais gero administravimo principais, taip pat šio įstatymo 10 straipsnio nuostatomis, nustatančiomis individualių administracinių aktų motyvavimo reikalavimus, 11 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo (toliau – ir TGIDPNĮ) nuostatomis, reglamentuojančiomis asmens teisę gauti viešojo administravimo subjektų disponuojamą informaciją, Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo 2 straipsnio 45 dalies nuostatomis, reglamentuojančiomis atliekų tvarkymo organizavimą, atliekų turėtojų pareigas, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintų Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (toliau – ir Taisyklės) 45.1 papunkčiu, argumentuodamas, jog atsakovas privalėjo pateikti prašomą informaciją arba argumentuotai atsisakyti tai padaryti, nurodant pagrįstas atsisakymo priežastis, aiškius teisės aktais pagrįstus motyvus, teisinį ir faktinį pagrindą.

Pareiškėjo vertinimu, Sprendimas Nr. 2 pažeidžia TGIDPNĮ nuostatas, nes Departamentas nepagrįstai atsisakė pateikti informaciją apie viešojo administravimo subjekto veiklą ir pareiškėjo inicijuotos administracinės procedūros eigą bei rezultatus. Pažymi, kad Departamento argumentai dėl pareiškėjo teisinio suinteresuotumo nebuvimo nėra grindžiami konkrečiomis teisės aktų nuostatomis ir neatitinka nei VAI, nei TGIDPNĮ nuostatų. Akcentuoja, kad Sprendimą Nr. 2 dėl Skundo Nr. 2 priėmė tie patys Departamento tarnautojai, kurių veiksmai ir išvados buvo skundžiami, o tokia situacija kelia pagrįstą abejonių sprendimo nešališkumu ir neatitinka gero administravimo principų.

Atsižvelgdamas į tai, pareiškėjas prašo panaikinti Sprendimą Nr. 1 ir Sprendimą Nr. 2 bei įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti jo Skundo Nr. 1 pagrindus kilusias aplinkybes, Skundą Nr. 2, Prašymą ir pateikti prašomą informaciją.

Posėdžio metu pareiškėjas ir jo atstovas prašė tenkinti skundą jame išdėstytų ir posėdžio metu nurodytų argumentų pagrindu.

Atsakovas Departamentas 2026 m. vasario 24 d. pateiktu atsiliepimu nesutinka su pareiškėjo skundo reikalavimais.

Paaishkina, jog 2025 m. gruodžio 5 d. Departamento Valdyboje gauto, Inspekcijos persiūsto, 2025 m. spalio 8 d. pareiškėjo skundo dalies dėl statybinių atliekų esančių prie Pastato pagrindu, Gargždų aplinkos apsaugos skyriaus pareigūnai 2026 m. sausio 6 d. nuvykę į skunde nurodytą vietą ir atlikę vietos apžiūrą prie Pastato užfiksavo: statybines ir griovimo atliekas (atliekų sąrašo kodas – 17 01 01, 17 01 02), šiferio stogo dangą (statybines medžiagas, turinčias asbesto) (atliekų sąrašo kodas – 17 06 05*), esančias už Pastato, kitų, nurodytų Skunde, atliekų neužfiksuoja.

Nurodo, jog 2026 m. sausio 8 d. Sprendimu Nr. 1 pareiškėją informavo apie tyrimo eigos rezultatus bei tai, kad aplinkosauginių pažeidimų nenustatyta.

Pažymi, kad į pareiškėjo Skundą Nr. 1 atsakovas atsakė nepraleisdamas VAI numatytų terminų. Nurodo, kad pareiškėjo teiginiai dėl neatsakymo į Skundo Nr. 1 5 ir 7 reikalavimus yra nepagrįsti, nes minėti reikalavimai buvo adresuoti ne Departamentui, o Inspekcijai. Skundo Nr. 1 5 punktu pareiškėjas prašė, nustačius pažeidimus, pradėti administracinio nusižengimo teiseną ir patraukti kaltus asmenis atsakomybėn, o 7 punktu – pateikti Inspekcijos priimtą sprendimą ir visą su juo susijusią medžiagą bei nurodyti tikslią apskundimo tvarką. Šie prašymai susiję su esminiais klausimais dėl Pastato stogo keitimo darbų, kuriuos Pareiškėjas grindė valstybės įmonės (toliau – ir VĮ) Registrų centro dokumentais.

Pabrėžia, kad atsakovas savo ruožtu atliko aplinkosauginį patikrinimą, o apžiūros akte pažymėta, kad, tęsiant tyrimo aplinkybių aiškinimą, tikslinga susisiekti su sklypo savininkais dėl papildomos informacijos pateikimo. Atsižvelgiant į tai, atsakovo kompetencijos ribose buvo vertintos ir fiksuotos tik atliekų tvarkymo aplinkybės, o reikalavimai dėl statybos (stogo keitimo) darbų teisėtumo, administracinės teisenos inicijavimo pagal statybos sritį bei Inspekcijos sprendimo ir su juo susijusios medžiagos pateikimo nėra atsakovo nagrinėtini ir negali būti laikomi neatsakytais, kadangi jie buvo skirti kitai institucijai.

Dėl Skundo Nr. 2 nurodo, kad 2026 m. sausio 9 d. Departamento Valdybos Gargždų aplinkos apsaugos skyriaus pareigūnai atlikdami tyrimą susisiekė su pareiškėju ir susitarė pakartotinai aptarti susidariusią situaciją. Pareiškėjas paaiškino, kad yra Pastato bendrasaturtis, o vienas iš kaimynų po Pastato dalies stogo dangos keitimo darbų nesutvarko statybinių atliekų, nurodė, pareiškėjo vertinimu, teritorijoje esančių atliekų rūšis, nurodė, kad dalis atliekų nematoma dėl sniego.

Apibendrina, kad išklausus savininkų paaiškinimus, nustatyta kaimynų tarpusavio nesutarimų situacija (abu skundžia vienas kitą dėl atliekų).

Paaishkina, kiek susiję dėl Skundo Nr. 2 ir Prašyme keliamų klausimų pateikti skundų nagrinėjimo medžiagą, kad pirminės apžiūros metu aplinkosauginių pažeidimų nenustatyta, nes atsakingas asmuo pateikė atliekų perdavimą atliekų tvarkytojams patvirtinančius dokumentus, o 2026 m. sausio 22 d. pakartotinės apžiūros metu dalies atliekų nepavyko įvertinti dėl sniego dangos, todėl planuojama papildoma apžiūra nutirpus sniegui. Pažymi, kad pagal vidinį reglamentavimą apžiūros aktas surašomas vienu egzemplioriumi ir saugomas institucijoje. Pareiškėjui pakartotinės apžiūros metu buvo suteikta žodinė informacija apie atliekų tvarkymą ir planuojamus veiksmus.

Nurodo, kad pareiškėjas buvo pakankamai informuotas apie atliktus kontrolės veiksmus ir priimtus sprendimus, šie yra motyvuoti ir teisėti, o vien tai, kad sprendimai nepateisino pareiškėjo lūkesčių, nesudaro pagrindo juos panaikinti.

Posėdžio metu atsakovo atstovė prašė atmesti pareiškėjo skundą atsiliepime nurodytų ir posėdžio metu išsakytų argumentų pagrindu.

Skundas tenkintinas.

Nagrinėjamas administracinis ginčas kilo dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (minėta, toliau – ir Departamentas) Klaipėdos valdybos (minėta, toliau – ir Valdyba) 2026 m. sausio 8 d. sprendimo Nr. AD5-355 „Dėl statybinių atliekų (*duomenys neskelbtini*)“ (minėta, toliau – ir Sprendimas Nr. 1), Departamento Valdybos 2026 m. vasario 4 d. sprendimo Nr. AD5-2106

„Dėl statybinių atliekų (*duomenys neskelbtini*)“ (minėta, toliau – ir Sprendimas Nr. 2) teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Nekilnojamojo turto registro duomenų banko išrašu nustatyta, jog pareiškėjui (*duomenys neskelbtini*) bendrosios nuosavybės teise su (*duomenys neskelbtini*) priklauso: vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorijos žemės sklypas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), (1955/14024 dalis, toliau – ir Žemės sklypas), pagalbinių ūkio paskirties pastatas – tvartas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), (*duomenys neskelbtini*) kitų inžinerinių statinių, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), o savininko teisėmis pareiškėjui priklauso neypatingos kategorijos pagalbinių ūkio pastatas – vasaros virtuvė, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantys adresu (*duomenys neskelbtini*).

Nustatyta, jog pareiškėjas Inspekcijai 2025 m. spalio 7 d. pateikė skundą „Dėl galimai ūkinio pastato kapitalinio remonto savavališkos statybos, statomo statinio avarijos ar jos grėsmės, be bendrasavininkų sutikimo ir kitų reikalavimų“ dėl galimai savavališkų kaimynų statybos darbų, pareiškėjo Pastato dalies nugriovimo, paliktų aplink Pastatą statybinių atliekų (Inspekcijoje registruotas 2025 m. lapkričio 8 d., reg. Nr. 3D-4011, toliau data nurodoma 2025 m. lapkričio 8 d.). Pareiškėjo 2025 m. spalio 8 d. kreipimosi pagrindu, dalis skundo buvo perduota nagrinėti Aplinkos apsaugos departamentui pagal kompetenciją. Atsakovas 2025 m. gruodžio 4 d. gavo Inspekcijos raštą Nr. 2D-31130 „Dėl skundo dalies persiuntimo nagrinėti pagal kompetenciją (*duomenys neskelbtini*)“, Departamente registracijos Nr. AD4-30153.

Pagal gautą Skundą Nr. 1 Departamento Valdybos Gargždų aplinkos apsaugos skyriaus pareigūnai 2026 m. sausio 6 d. atliko vietos apžiūrą dėl galimų aplinkosauginių pažeidimų ir surašė 2026 m. sausio 7 d. Apžiūros aktą Nr. TVR-58 (toliau – ir Aktas). Apžiūros metu surinkta medžiaga, kuria remiantis buvo priimtas skundžiamas Sprendimas Nr. 1. Nustatyta, kad tvarkoma Pastato dalis, o darbų metu susidariusios statybinės atliekos iš dalies perduotos atliekų tvarkytojams, likusi dalis laikinai laikoma sklype. Sprendimu Nr. 1 pareiškėjas informuotas, jog aplinkosauginių pažeidimų nenustatyta.

Pareiškėjas 2026 m. sausio 9 d. pateikė skundą Departamento direktorei dėl Sprendimo Nr. 1 panaikinimo ir kitų reikalavimų (minėta, toliau – ir Skundas Nr. 2). Skunde Nr. 2 išreiškė nesutikimą su Sprendimu Nr. 1, nes Sprendime Nr. 1 nurodyti motyvai ir argumentai prieštarauja jo Skunde Nr. 1 pateiktoms aplinkybėms, todėl, jo vertinimu, atsakovas neišnagrinėjo dalies Skunde Nr. 1 suformuluotų reikalavimų (nurodo, kad neišnagrinėti 5 („Apie Jūsų Institucijoje Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos gautą mano pareiškėjo 2025-10-07 skundą prašome Jūsų Institucijos raštu pateikti pažymą (nurodant prašymo registracijos Nr., data, vykdytojo kontaktus) į nurodyta mano pareiškėjo el. p. (*duomenys neskelbtini*)“ ir 7 („Jūsų Institucijos Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos priimta sprendimą ir visą su tuo susijusios medžiagos patvirtintas kopijas pateikti man pareiškėjui raštu į nurodyta mano pareiškėjo el. p. (*duomenys neskelbtini*), nurodant tikslią apskundimo tvarka t. y. Institucijos pavadinimą, buveinės adresą ir terminus, bei kokiais teisės aktais vadovaujantis“) punktų reikalavimai. Taip pat nurodė, kad Skundo Nr. 1 dalis buvo išnagrinėta praleidus Skundo nagrinėjimo terminus.

Reikalavimą panaikinti Sprendimą Nr. 1 grindė pareiškėjo pažeistomis teisėmis dėl dokumentų nepateikimo, nes jam nepateikti dokumentai, susiję su persiūsta Skundo Nr. 1 dalimi (atsakovo 2025 m. gruodžio 5 d. gautas Inspekcijos raštas), nepateiktas 2026 m. sausio 6 d. vietos apžiūros metu surinktas turinys bei su apžiūros aktu Nr. TVR-58 susijusi medžiaga, taip pat nepateikti duomenys, kuriais remiantis Sprendime Nr. 1 konstatuota, kad dalis atliekų išvežta atliekų tvarkytojams. Pareiškėjas taip pat kėlė klausimus dėl atsakovo išvadų pagrindimo: nurodyta, kad jam nepateikta medžiaga, patvirtinanti, kaip nustatyta, kad nėra pavojingų atliekų, kaip nustatyta atliekų laikymo trukmė, nors, pareiškėjo teigimu, dalis atliekų laikoma nuo 2024 m. gegužės mėn., t. y. ilgiau nei 20 mėnesių. Nurodė, kad teritorijoje yra pavojingų atliekų (šiferio), kurios laikomos ilgiau nei leidžiama, dalis jų laikoma kartu su kitomis atliekomis, tai, pareiškėjo teigimu, kelia grėsmę aplinkai ir žmonių saugumui bei riboja naudojimąsi bendru kiemu. Skunde Nr. 2 taip pat nurodė, kad jo pateiktos nuotraukos ir kita informacija, patvirtinanti atliekų buvimą nuo 2024 m. gegužės mėn. (įskaitant nuotraukas ir schemą bei 2026 m. sausio 6 d. elektroniniu paštu pateiktas nuotraukas), atsakovo Sprendime Nr. 1 nebuvo vertintos ir dėl jų nepasisakyta.

Atsižvelgdamas į nurodytas aplinkybes, pareiškėjas Skundu Nr. 2 prašė panaikinti ginčijamą Sprendimą Nr. 1, įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti jo Skundą Nr. 1 dėl statybinių atliekų, pateikti visas su sprendimu ir skundo nagrinėjimu susijusias medžiagos patvirtintas kopijas, taip pat prašė imtis veiksmų dėl pavojingų atliekų atskyrimo ir jų perdavimo atliekų tvarkytojams, informuoti pareiškėją apie pakartotinius patikrinimus ir sudaryti galimybę juose dalyvauti, o nustačius pažeidimus – pradėti administracinio nusižengimo teiseną.

Pareiškėjas 2026 m. sausio 26 d. Departamento Valdybos viršininkei ir Gargždų aplinkos apsaugos skyriaus vedėjui papildomai pateikė prašymą „Dėl pakartotinos 2026 m. sausio 22 d. įvykio apžiūros dokumentacijos ir įrašų pateikimo bei kitų reikalavimų“ (minėta, toliau – ir Prašymas). Prašyme nurodė, kad 2026 m. sausio 22 d. buvo atlikta pakartotinė įvykio apžiūra dėl statybinių atliekų, esančių prie Pastato nurodytu adresu. Pažymėjo, kad apžiūra buvo fiksuojama vaizdo ir garso įranga bei fotografuojama. Pareiškėjas prašė pateikti visą su pakartotine 2026 m. sausio 22 d. apžiūra susijusią dokumentaciją ir medžiagą, įskaitant: surašytą apžiūros aktą, visus su apžiūra susijusius dokumentus, protokolus, pastabas, raštus ar kitus įrašus, vaizdo ir garso įrašų kopijas bei visas apžiūros metu padarytas fotografijas. Taip pat prašė pateikti visą medžiagą, susijusią su Sprendimu Nr. 1 ir Skundo Nr. 1 nagrinėjimu dalyje dėl statybinių atliekų.

Atsakovas, išnagrinėjęs Skundą Nr. 2 ir Prašymą, skundžiamu Sprendimu Nr. 2 nurodė, kad 2026 m. sausio 7 d. atliktos pirminės apžiūros metu aplinkosauginių pažeidimų statybvietėje nenustatyta, nes atsakingas asmuo pateikė atliekų tvarkymą pagrindžiančius dokumentus, patvirtinančius, kad atliekos perduotos atliekų tvarkytojams.

Atsakovas taip pat nurodė, kad 2026 m. sausio 22 d. pakartotinės apžiūros metu pareiškėjas informavo, jog dalis atliekų nėra matomos dėl teritoriją dengiančio sniego sluoksnio. Dėl šios priežasties, nutirpus sniegui, atsakovas planuoja atlikti papildomą apžiūrą, siekiant identifikuoti visas galimai laikomas atliekas. Nustačius pažeidimus, atsakingiems asmenims būtų duodami privalomieji nurodymai, o esant pagrindui – pradėta administracinio nusižengimo teiseną.

Atsakovas nurodė, kad 2026 m. sausio 22 d. pakartotinės apžiūros metu pareiškėjui buvo suteikta išsami informacija apie atliekų tvarkymo reikalavimus, taip pat informuota, jog dėl atliekų tvarkymo bus susisiekiama su atsakingais asmenimis.

Atsižvelgdamas į tai, atsakovas pareiškėjo prašymo panaikinti skundžiamą Sprendimą Nr. 1 netenkinio, nurodydamas, kad nenustatyta aplinkybių, paneigiančių skundžiamame Sprendime Nr. 1 konstatuotus faktus. Taip pat netenkinio Prašymo pateikti 2026 m. sausio 22 d. pakartotinės apžiūros aktą ir susijusią medžiagą, motyvuodamas tuo, kad pareiškėjas nenurodė šios medžiagos būtinumo teisinio pagrindo.

Pareiškėjas nesutinka su priimtais Sprendimu Nr. 1, Sprendimu Nr. 2, ginčija atsakovo veiksmus, nagrinėjęs Skundą Nr. 1, Skundą Nr. 2 ir Prašymą.

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste Komisijai būtina įvertinti, ar atsakovas, vykdydamas aplinkos apsaugos valstybinę priežiūrą, neapsiribojo formaliu skundų išnagrinėjimu, ar nepagrįstai neapribojo pareiškėjo subjektinės teisės į informaciją, taip pat ar skundžiamieji sprendimai laikytini administraciniais sprendimais.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAĮ), Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymas (minėta, toliau – ir TGIDPNĮ), Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymas (toliau – ir ATĮ), Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymas (toliau – ir AAĮ), Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos valstybinės priežiūros įstatymas (toliau – ir Priežiūros įstatymas), Lietuvos Respublikos statybos įstatymas (toliau – ir SĮ), Statybinių atliekų tvarkymo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. D1-637, Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (minėta, toliau – ir Taisyklės), patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875, kiti teisės aktai.

Aplinkos apsaugos valstybinės priežiūros Lietuvoje organizavimo ir vykdymo teisinius pagrindus ir tvarką, principus, aplinkos apsaugos valstybinę priežiūrą Lietuvoje atliekančios institucijos veiklos teisinius pagrindus, funkcijas, veiklos organizavimą; aplinkos apsaugos valstybinės priežiūros pareigūnų teisinį statusą, teises ir pareigas, socialines garantijas,

teisinę atsakomybę; neetatinių aplinkos apsaugos inspektorių veiklos teisinius pagrindus, teises ir pareigas, socialines garantijas, skatinimą, veiklos organizavimą nustato Priežiūros įstatymas (Priežiūros įstatymo 1 straipsnio 1 dalis).

Priežiūros įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog aplinkos apsaugos valstybinė priežiūra – aplinkos apsaugos valstybinę priežiūrą atliekančios institucijos ir aplinkos apsaugos valstybinės priežiūros pareigūnų veikla, kuria siekiama užtikrinti aplinkos apsaugą ir gamtos išteklių naudojimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų laikymąsi, rizikų aplinkai valdymą aplinkos apsaugos ir gamtos išteklių naudojimo srityse ir kuri apima aplinkos apsaugą ir gamtos išteklių naudojimą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimų prevenciją, šių pažeidimų nutraukimą, juos padariusių asmenų nustatymą, patraukimą teisinėn atsakomybėn ir šių pažeidimų neigiamų pasekmių aplinkai pašalinimo, aplinkos būklės atkūrimo ir (ar) aplinkai padarytos žalos atlyginimo užtikrinimą. Aplinkos apsaugos valstybinę priežiūrą Lietuvos Respublikoje atlieka Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija (Priežiūros įstatymo 5 straipsnis).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2025 m. gruodžio 17 d. nutarimu Nr. 922 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 10 d. nutarimo Nr. 1919 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės įstatymo įgyvendinimo“ pakeitimo“, Departamentas įgaliotas atlikti aplinkos apsaugos valstybinę priežiūrą. Vadovaujantis Departamento nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2018 m. balandžio 6 d. įsakymu Nr. D1-277 (redakcija nuo 2021 m. liepos 1 d.), 2 ir 9 punktais, Departamentas yra institucija, kuriai pavesta vykdyti aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę, pagal kompetenciją įgyvendinti valstybės politiką aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės srityje.

Priežiūros įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nustatytos aplinkos apsaugos valstybinės priežiūros pareigūnų pareigos, be kita ko: 1) gavus pranešimą ir (ar) informacijos apie galimus aplinkos apsaugą ir gamtos išteklių naudojimą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, imtis priemonių, kad pažeidimas būtų išaiškintas ir nustatyti pažeidėjai, jeigu pagal kompetenciją patys to padaryti negali, – informuoti kompetentingą valstybės instituciją, kad ši imtųsi priemonių pažeidimui išaiškinti ir pažeidėjui nustatyti (11 straipsnio 2 dalies 1 punktas); Administracinių nusižengimų kodekse (toliau ir – ANK) ir AAĮ nustatyta tvarka vykdyti administracinių nusižengimų teiseną (11 straipsnio 2 dalies 3 punktas); AAVKĮ nustatytais atvejais ir tvarka duoti privalomuosius nurodymus asmenims (11 straipsnio 2 dalies 4 punktas).

Departamentas pagal savo funkcijų pobūdį gali veikti dviem pagrindais: tiek kaip viešojo administravimo subjektas, kai nagrinėja asmenų prašymus, teikia paslaugas ar vykdo administracines procedūras pagal VAĮ, tiek kaip subjektas, vykdamas administracinių nusižengimų teiseną pagal Administracinių nusižengimų kodeksą (toliau – ir ANK).

Nagrinėjamo ginčo atveju nėra laikoma, kad nagrinėjant pareiškėjo Skundą Nr. 1 buvo atliekamas tyrimas tiesiogiai pagal ANK, o buvo vykdomas tyrimas dėl galimų aplinkosauginių pažeidimų, t. y. faktinių aplinkybių patikrinimas. Departamento Sprendime Nr. 1 nurodoma, kad pagal gautą pranešimą pareigūnai atliko „tyrimą dėl galimų aplinkosauginių pažeidimų“, kurio metu buvo atliekama vietos apžiūra. Kadangi nebuvo nustatyta aplinkosauginių pažeidimų sudėtis, Departamentas neturėjo teisinio pagrindo pradėti procedūrą pagal ANK. Taigi, nors Departamentas atliko veiksmus (apžiūras, duomenų rinkimą), kuriuos vadino „tyrimu“, teisiniu požiūriu tai buvo viešojo administravimo procedūra (patikrinimas), o ne baudžiamojo pobūdžio tyrimas pagal ANK.

Teisę atsakovui tikrinti duomenis vietoje suteikia VAĮ 27 straipsnis, kuris nustato, kad pradėjęs administracinę procedūrą viešojo administravimo subjektas, prireikus, gali patikrinti faktinius duomenis vietoje, o suinteresuotiems asmenims turi būti užtikrintos procesinės garantijos ir tinkamas fiksavimas <...>.

Dėl Sprendimo Nr. 1 teisėtumo

Bylos rašytiniai duomenys patvirtina, kad pareiškėjas kreipėsi Skundu Nr. 1 (Skundo dalis Inspekcijos buvo perduota atsakovui nagrinėjimui), kuriuo jis informavo dėl statybinių atliekų esančių prie Pastato, galimo bendraturčių teisių pažeidimo dėl galimo Pastato pažeidimo, galimai neteisėtų statybos darbų ir žalos gamtai. Iš Sprendimo Nr. 1 turinio matyti, kad atsakovas 2026 m. sausio 6 d. atliko Skunde Nr. 1 nurodytų aplinkybių patikrinimą ir išnagrinėjęs pareiškėjo Skundą Nr. 1 bei remdamasis Aktu, ATĮ 2 straipsnio 45 dalies nuostatomis, konstatavo, kad apžiūros metu

nustatyta, kad yra vykdomi Pastato tvarkymo darbai, kurių metu susidarė statybinės atliekos, kurių dalis išvežtos atliekų tvarkytojams, kita dalis atliekų laikinai laikomos sklype. Papildomai motyvavo, kad nepavojingas atliekas jų susidarymo vietoje leidžiama laikyti ne ilgiau kaip vienus metus, todėl nustatė, kad aplinkosauginių pažeidimų patikrinimo metu nenustatyta. Iš Sprendimo Nr. 1 turinio matyti, kad atsakovas, atsižvelgiant į pareiškėjo Skundo Nr. 1 dalies turinį (7 punkte suformuluotą prašymą: „Jūsų Institucijos Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos priimtą sprendimą ir visą su tuo susijusios medžiagos patvirtintas kopijas pateikti man pareiškėjui raštu į nurodyta mano pareiškėjo el. p. (*duomenys neskelbtini*), nurodant tikslią apskundimo tvarka t. y. Institucijos pavadinimą, buveinės adresą ir terminus, bei kokiais teisės aktais vadovaujantis“), duomenų apie Aktą ir (ar) kitos medžiagos, pareiškėjui nepateikė.

Komisijos vertinimu, Skundu Nr. 1 pareiškėjas aiškiai nurodė galimai pažeistas savo teises – Žemės sklype po statybų paliktos statybinės atliekos: plytos, šiferis, keraminės čerpės, medienos atliekos, todėl prašė įvertinti, ar nepadaryta žala gamtai. Todėl pareiškėjo materialinis suinteresuotumas pasireiškia bendraturčio teisėmis ir pareigomis Žemės sklypo atžvilgiu. Pareiškėjo teigimu, dėl vykstančių statybos darbų, jo kaip bendraturčio teises apriboja po statybų aplink Pastatą paliktos statybinės atliekos. Kadangi pareiškėjas yra ir Pastato savininkas, jis turi tiesioginį suinteresuotumą, kad pranešimas dėl galimų aplinkosauginių pažeidimų jo sklype (jo dalyje) būtų tinkamai išnagrinėtas. Todėl darytina išvada, jog Skundo1 nagrinėjimo metu turėjo būti sprendžiama dėl pareiškėjo subjektinių teisių galimo pažeidimo, o pranešimo apie atliktų patikrinimo vietoje veiksmų rezultatus pateikimas nėra laikytinas tinkamu Skundo1 išnagrinėjimu.

Atsakovas yra viešojo administravimo subjektas, todėl jo veiklai taikytinos VAĮ normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (1 straipsnis). VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas, reiškia, kad subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Komisijos vertinimu, Sprendimas Nr. 1 nėra laikytinas tarpiniu procedūriniu dokumentu, kaip jį vertino atsakovo atstovė posėdžio metu, kadangi jo turinys atskleidžia, jog atlikto tyrimo metu aplinkosauginių pažeidimų nenustatyta, vadinasi, nuspręsta, jog pareiškėjo subjektinės teisės nėra pažeistos. Minėta, jog Aktas, kuriame užfiksuota, kad tyrimas tęsiamas, pareiškėjui nepateiktas, todėl Komisijos vertinimu, pareiškėjas iš skundžiamo Sprendimo Nr. 1 turinio negalėjo ir neturėjo galimybės suvokti, jog jis nėra galutinis sprendimas Skundo Nr. 1 atžvilgiu. Taigi, Sprendimas Nr. 1 laikytinas administraciniu sprendimu, kaip apibrėžta VAĮ 2 straipsnio 5 dalyje, kadangi administracinė procedūra buvo pradėta būtent pareiškėjo Skundo Nr. 1 pagrindu, todėl tokiam sprendimui taikytini VAĮ 10 straipsnio 5 dalies turinio reikalavimai, numatantys, jog administracinis sprendimas turi būti motyvuotas bei pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis (5 ir 6 punktai). Be kita ko, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – ir LVAT) savo praktikoje yra nurodęs, jog VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje individualiam administraciniam aktui nustatyti reikalavimai laikytini gero administravimo principo atspindžiu (pvz., LVAT 2015 m. rugsėjo 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2760-492/2015). Gero viešojo administravimo principas įpareigoja viešojo administravimo subjektą, priimant sprendimą, jame nurodyti faktinių aplinkybių bei teisės normų, kurių pagrindu priimtas sprendimas, visumą (pvz., LVAT 2013 m. gegužės 14 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁴⁴⁴-878/2013, 2021 m. lapkričio 3 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-2577-602/2021 ir kt.). Taigi, motyvavimo pareigos turinys LVAT praktikoje siejamas su teisėtumo principo suponuojamų reikalavimų laikymusi. VAĮ 10 straipsnio 5 dalimi iš esmės yra siekiama užtikrinti, jog asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai.

Atsakovas Sprendime Nr. 1 aplinkosauginių pažeidimų nebuvimą iš esmės grindė ATĮ 2 straipsnio 45 dalyje pateikta laikinojo atliekų laikymo sąvoka ir joje įtvirtintais maksimaliais laikymo terminais (pavojingosioms atliekoms – iki 6 mėn., nepavojingosioms – iki 1 metų), nurodydamas, jog nepavojingas atliekas jų susidarymo vietoje leidžiama laikyti ne ilgiau kaip vienus metus. Tokia argumentacija reiškia, kad atsakovas atliekų laikymą kvalifikavo kaip laikinąjį laikymą, t. y.

pagalbinę, organizacinę stadiją iki atliekų surinkimo, kai atliekos laikomos susidarymo vietoje ir parengiamos perduoti naudojimo ar šalinimo įrenginiui.

„Statybinės atliekos“ sąvoka apibrėžta SĮ 2 straipsnio 88 dalyje, t. y. atliekos, susidarancios atliekant statybos darbus. To paties straipsnio 90 dalyje nurodyta, kad „Statybos darbai – darbai, atliekami statant (montuojant, tiesiant) naują, rekonstruojant, remontuojant ar griauinant esamą statinį (žemės kasimo, mūrijimo, betonavimo, montavimo, pamatų ir stogų įrengimo, stalių, apdailos, įrenginių paleidimo ir derinimo).<...>.“ Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. D1-637 patvirtintų Statybinių atliekų tvarkymo taisyklių 8 punkte nustatyta, kad „Nepavojingos statybinės atliekos gali būti laikinai laikomos statybvietyje ne ilgiau kaip vienerius metus nuo jų susidarymo dienos, tačiau ne ilgiau kaip iki statybos darbų pabaigos. Pavojingos statybinės atliekos turi būti laikinai laikomos pagal Atliekų tvarkymo taisyklėse nustatytus reikalavimus ne ilgiau kaip 6 mėnesius nuo jų susidarymo, tačiau ne ilgiau kaip iki statybos darbų pabaigos taip, kad nekeltų pavojaus aplinkai ir žmonių sveikatai.“

Pagal Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo (minėta, toliau – ATĮ) 2 straipsnio 54 punktą pavojingosios atliekos apibrėžiamos kaip atliekos, pasižyminčios viena ar keliomis pavojingosiomis savybėmis, nustatytomis 2014 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 1357/2014, kuriuo iš dalies pakeistas Direktyvos 2008/98/EB III priedas, bei 2017 m. birželio 8 d. Tarybos reglamento (ES) 2017/997, kuriuo patikslintos nuostatos dėl pavojingosios savybės HP14 (ekotoksiškumas), prieduose.

Atliekų pavojingųjų savybių vertinimui taikomi Komisijos reglamento (ES) Nr. 1357/2014 priede nustatyti kriterijai, kaip tai įtvirtinta Atliekų tvarkymo taisyklių, patvirtintų Aplinkos ministro 1999 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. 217 (toliau – ir Atliekų tvarkymo taisyklės), 1 priedo 1 punkte. Vadovaujantis Atliekų tvarkymo taisyklių 1 priedo 2.1 papunkčiu, visos Atliekų sąrašė žvaigždute (*) pažymėtos atliekos laikomos pavojingosiomis pagal ATĮ, išskyrus atvejus, kai taikomos ATĮ 18¹ straipsnio nuostatos. Tuo tarpu, jei konkrečioms atliekoms gali būti priskirtas tiek pavojingųjų, tiek nepavojingųjų atliekų kodas, jų pavojingumas vertinamas ir klasifikavimas atliekamas vadovaujantis aplinkos ministro tvirtinama pavojingųjų atliekų identifikavimu ir klasifikavimo metodika (Atliekų tvarkymo taisyklių 1 priedo 2.2 papunktis).

Atliekų sąrašė statybinės medžiagos, turinčios asbesto, priskiriamos atliekų kodui 17 06 05* (Nr. 845). Šiam kodui nustatytas kodo tipas „AP“. Pagal Atliekų tvarkymo taisyklių 1 priedo 5 punktą, kai atliekų kodui suteiktas tipas „AP“, atlieka laikoma pavojingąja *ex lege* (lot. pagal įstatymą), t. y. papildomas pavojingųjų savybių vertinimas neatliekamas.

ATĮ 2 straipsnio 45 dalyje apibrėžta laikino atliekų laikymo sąvoka įstatymo kontekste, kur „laikinis atliekų laikymas – pavojingųjų atliekų laikymas ne ilgiau kaip šešis mėnesius, o nepavojingųjų atliekų – ne ilgiau kaip vienus metus šių atliekų susidarymo vietoje iki jų surinkimo, paruošiant atliekas išvežti į atliekų naudojimo ar šalinimo įrenginį“.

Analizuojant skundžiamo Sprendimo Nr. 1 turinį paminėto teisinio reguliavimo kontekste, vertintina, jog atsakovo argumentacija dėl aplinkosauginių pažeidimų nebuvimo nėra pagrįsta nei teisinėmis, nei faktinėmis aplinkybėmis. Tokia argumentacija dėl pažeidimų nebuvimo gali būti laikoma pagrįsta tik tada, jeigu atsakovas Sprendime Nr. 1 aiškiai ir motyvuotai nustato faktines aplinkybes, atitinkančias visus laikinojo laikymo požymius: (i) kad atliekos iš tiesų buvo laikomos jų susidarymo vietoje, (ii) kad laikymas buvo susijęs su realiu parengimu surinkimui ir išvežimui (o ne ilgalaikiu sukauptimu), bei (iii) kad laikymo trukmė neviršijo taikytino termino, kuris priklauso nuo atliekų pavojingumo. Be to, atsakovui tenka pareiga Sprendime Nr. 1 aiškiai identifikuoti, kokios konkrečiai atliekos buvo laikomos (jų rūšis, atliekų kodai, pavojingumo statusas), nes tik tokiu atveju galima nustatyti, koks maksimalus laikymo terminas taikytinas ir ar apskritai galima remtis ATĮ 2 straipsnio 45 dalies nuostatomis. Vien tik bendro pobūdžio nuoroda į „leidžiama laikyti iki vienu metų“ pati savaime dar neatsako į klausimą, kokios konkrečios atliekos (ar tik nepavojingos) buvo vertinamos, kada jos susidarė, kiek laiko buvo laikomos, ir koku pagrindu nuspręsta, kad joms taikomas būtent nepavojingųjų atliekų terminas.

Komisijos vertinimu, Sprendime Nr. 1 turėjo būti atskleista, kokios rūšies atliekos nustatytos Žemės sklype, kokie jų identifikavimo duomenys (pvz., pobūdis, sudėtis, priskyrimas pagal atliekų klasifikavimą ar kiti objektyvūs kriterijai) ir kodėl jos laikytos nepavojingomis. Atliekų pavojingumo

kvalifikavimas nėra formali prielaida – nuo jo tiesiogiai priklauso taikytinas maksimalus laikymo terminas ir galimos teisinės pasekmės, jeigu terminas viršijamas.

Pažymėtina, kad pareiškėjas Skunde Nr. 1 nurodė „šiferį“, kuris siejamas su asbesto turinčiomis statybinėmis atliekomis ir gali būti vertinamas kaip pavojingos atliekos. Tačiau atsakovas Sprendime Nr. 1 dėl šio skundo elemento nepasisakė – neįvertino, ar asbesto turintis gaminys buvo tarp kitų statybinių atliekų, ar buvo atliktas bent minimalus identifikavimas, ir kokią reikšmę tai turi atliekų pavojingumui bei taikytiniams terminams, todėl tai neatitinka VAĮ 3 straipsnio 5 punkto nuostatų. Tokia Sprendimo Nr. 1 motyvų spraga yra esminė, nes jei bent dalis atliekų būtų priskirtina pavojingosioms, tuomet joms būtų taikomas trumpesnis laikymo terminas, galėtų kilti pareiga laikytis griežtesnių laikymo, perdavimo reikalavimų.

Sprendimo Nr. 1 turinys patvirtina, jog jis grindžiamas tik ATĮ 2 straipsnio 45 dalimi. Analizuojant LVAT praktiką, susijusią su būtinumu priimamą sprendimą pagrįsti teisės aktų nuostatomis, akivaizdu, kad esminiais pažeidimais pripažįstami viešojo administravimo subjekto veiksmai, kai priimtame akte tinkamai neindividualizuojamos teisės normos, apsiribojama vien tik nuorodomis į bendro pobūdžio teisės akto nuostatas pateikimu ir pan. (žr., pvz., 2012 m. birželio 25 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-556-1750/2012; 2012 m. gruodžio 11 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-552-3114/2012 ir kt.).

Darytina išvada, jog priimdama Sprendimą Nr. 1, atsakovė neatliko išsamaus ir tinkamo administracinio sprendimo priėmimui reikšmingų aplinkybių vertinimo, motyvuoto atliekų tvarkymą reglamentuojančiomis konkrečiomis nuostatomis. Nėra aiškūs sprendimo faktiniai ir teisiniai motyvai. Toks motyvų nebuvimas apsunkina galimybę patikrinti Sprendimo Nr. 1 pagrįstumą ir teisėtumą bei tinkamai realizuoti teisę į veiksmingą teisminę gynybą.

Pažymėtina, kad atsakovas atsiliepime į pareiškėjo skundą nurodė daugiau aplinkybių, susijusių su skundžiamu Sprendimu Nr. 1, pridėjo 2026 m. sausio 7 d. apžiūros aktą Nr. TVR-58, kuriame nurodyta, kad tyrimas tęsiamas, kuris pareiškėjui kartu su Sprendimu Nr. 1 nebuvo pateiktas, pridėjo 2026 m. sausio 22 d. apžiūros aktą, kuriame taip pat nurodyta, kad tyrimas tęsiamas. Visgi, Komisija sprendžia, kad atsakovo atsiliepime pateikti argumentai negali būti vertinami kaip skundžiamo akto motyvai, nes remiantis LVAT praktika, skundžiamo sprendimo priėmimo motyvų nurodymas teismo (šiuo atveju, Komisijos) proceso metu neturi būti vertinamas ir nedaro įtakos nemotyvuoto sprendimo teisėtumui (pvz., LVAT 2013 m. birželio 13 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-940/2013; 2015 m. sausio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1-502/2015; 2025 m. spalio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2464-821/2025). Individualaus administracinio akto motyvų nenurodymas pačiame akte ir jų papildymas ginčą nagrinėjant teisme (Komisijoje) iš principo nėra toleruoti, nes kliudo suinteresuotam asmeniui pasirinkti būdus bei priemones dėl savo teisių ar interesų gynimo. Teisės aktai nenustato nei teisės, nei pareigos skundžiamo akto motyvacijos trūkumus šalinti ar motyvus sukurti administracinį ginčą nagrinėjantiems subjektams (LVAT 2023 m. vasario 22 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023). Todėl atsižvelgiant į nurodytą teisminę praktiką, atsakovo atsiliepime nurodyti skundžiamo akto argumentai nebus vertinami ir dėl jų nebus pasisakoma.

Vertinant atsakovo veiksmus, nagrinėjant Skundą Nr. 1, nustatyti esminiai procedūriniai pažeidimai, nes patikrinimas vietoje atliktas, neinformavus pareiškėjo, jam nedalyvaujant. Be to, Sprendime Nr. 1 padaryta išvada, kad dalis atliekų išvežtos atliekų tvarkytojams nepagrįsta objektyviais įrodymais. Pažymėtina, kad Skundas Nr. 1 pateiktas 2025 m. spalio 8 d. ir jame nurodytos aktualiu laikotarpiu užfiksuota situacija, pateiktos fotonuotraukos. Tačiau Sprendimo Nr. 1 priėmimo metu duomenys apie atliekų išvežimą (2025 m. balandžio 09 d. atliekų priėmimo aktas), negalėjo būti atsakovui žinomi, kadangi į bylą pateikti įrodymai patvirtina, kad (*duomenys neskelbtini*) į Klaipėdos rajono savivaldybę el. paštu su prašymu operatyviai pateikti asbesto utilizavimą pagrindžiantį dokumentą, kuris turėjo būti teiktinas Departamentui, kreipėsi tik 2026 m. sausio 8 d., o faktinių duomenų patikrinimas vietoje buvo atliktas 2026 m. sausio 6 d.

Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Sprendimo Nr. 1 argumentacija dėl pažeidimų nebuvimo yra neišsami ir nepakankamai patikrinama, abstraktaus pobūdžio, pagrįsta selektyviu informacijos vertinimu, nes neatskleidžia atliekų pavojingumo kvalifikavimo pagrindų, neįvertina skunde nurodytos aplinkybės dėl „šiferio“ kaip potencialiai pavojingų atliekų, ir neleidžia įsitikinti,

jog atsakovas tinkamai sulyginu faktines aplinkybes su laikinojo atliekų laikymo požymiais ir atitinkamai parinko taikytiną maksimalų laikymo terminą. Dėl šių priežasčių pareiškėjui objektyviai liko neaišku, koku pagrindu konstatuota, kad atliekų laikymas atitiko laikinojo laikymo sąvoką ir neperžengė ribų, kai tokia veikla galėtų būti vertinama kaip kita atliekų tvarkymo veikla, sukelianti papildomus teisės aktuose nustatytus reikalavimus ir galimą atsakomybę. Remiantis aukščiau nurodytomis, byloje nustatytais faktinėmis aplinkybėmis, išanalizavus skundžiamo Sprendimo Nr. 1 turinį, sprendžiama, kad skundžiamas Sprendimas Nr. 1 nėra pagrįstas konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, nemotyvuotas.

Skunde Komisijai pareiškėjas nurodo, kad Skundo Nr. 1 dalis išnagrinėta praleidus VAĮ nustatytus skundų nagrinėjamo terminus. Komisija, išnagrinėjusi bylą, nustatė faktines aplinkybes, patvirtinančias, jog Skundas Departamente gautas 2025 m. gruodžio 4 d., todėl vadovaujantis VAĮ 10 straipsnio 4 dalimi, atsakymas į Skundą turėjo būti pateiktas iki 2026 m. sausio 7 d., tačiau Sprendimas Nr. 1 priimtas vieną dieną praleidus nustatytą imperatyvų terminą (2026 m. sausio 8 d.). Procedūriniai terminai sprendimo priėmimui yra skirti užtikrinti, kad administracinis procesas nebūtų pernelyg ilgai užtęsiamas, o viešojo administravimo subjektai įvykdytų jiems pavestą kompetenciją (pvz., LVAT 2013 m. spalio 8 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-602-1189/2013; 2025 m. gruodžio 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-509-502/2025). Vadovaujantis LVAT praktika, viešojo administravimo subjektui nustatytas terminas, per kurį turi būti priimtas administracinis sprendimas, yra instrukcinio pobūdžio, todėl šio termino pasibaigimas nedaro negaliojančiu administracinio sprendimo, priimto pasibaigus šiam terminui. Įstatyme nustatyto termino, per kurį turi būti priimtas administracinis sprendimas, pasibaigimas nepaneigia viešojo administravimo subjekto kompetencijos priimti administracinį sprendimą ar atlikti kitus veiksmus (LVAT praktika, taikant Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo normas, biuletenis Nr. 30, 540 psl., 2025 m. spalio 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-884-1188/2025 ir kt.). Darytina išvada, jog nagrinėjamu atveju nurodytų procedūrinių terminų Skundo Nr. 1 nagrinėjimo atžvilgiu nesilaikymas nesiderina su gero administravimo principu.

Apibendrinusi aukščiau išdėstytus argumentus, Komisija daro išvadą, kad skundžiamo Sprendimo Nr. 1 trūkumai yra esminiai, nesudarę pagrindo pareiškėjui suprasti, kokiomis konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis ir kokiomis konkrečiomis teisės aktų nuostatomis remiantis atsakovė priėmė skundžiamą administracinį sprendimą. Atkreiptinas dėmesys, kad Sprendimo Nr. 1 priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, bet ir pareiškėjui. Nagrinėjamu atveju, atsakovas neišsamiai pateikė savo nustatytas faktines aplinkybes: kas nustatyta patikrinimo metu, kuo vadovaujantis kokius pažeidimus nustatė / nenustatė. Tokia atsakovo pozicija prieštarauja gero administravimo principui. Be to padaryti esminiai procedūriniai pažeidimai, pareiškėjo neinformavus apie faktinių aplinkybių patikrinimą vietoje. Atsižvelgdama į šiame sprendime nustatytų faktinių aplinkybių visumą ir išdėstytus argumentus, Komisija sprendžia, jog skundžiamas Sprendimas Nr. 1 neatitinka VAĮ 10 straipsnio reikalavimų, todėl yra pagrindas jį panaikinti. Skundžiamo akto ar jo dalies panaikinimas reiškia, kad konkrečiu atveju atkuriamas iki ginčijamo akto ar jo dalies priėmimo buvusi padėtis. Tai reiškia, jog atsakovas įpareigojamas pakartotinai išnagrinėti pareiškėjo Skundą Nr. 1 (pagal atsakovo kompetenciją), todėl pirmasis ir trečiasis skundo reikalavimas tenkinamas pilna apimtimi.

Dėl Sprendimo Nr. 2 teisėtumo ir kitų reikalavimų

Bylos medžiaga patvirtina, jog, pareiškėjas, įgyvendindamas savo teisę apskųsti Sprendimą Nr. 1, pateikė Skundą aukštesniam pagal pavaldumą subjektui – Departamentui, tokiu būdu inicijuodamas administracinę procedūrą. Byloje nustatyta, kad Sprendimą Nr. 2 priėmė Departamento Valdyba, dėl kurios priimto Sprendimo Nr. 1 teisėtumo ir buvo paduotas Skundas Nr. 2, kurį išnagrinėjus, priimtas Sprendimas Nr. 2.

Komisijos vertinimu, atsakovė klaidingai vertino skundą kaip pareiškėjo skundą tik dėl aplinkosauginių pažeidimų, nes pareiškėjas aiškiai buvo išreiškęs reikalavimą pačiam viešojo administravimo subjektui panaikinti Departamento Valdybos priimtą Sprendimą Nr. 1. Vadinasi, pareiškėjas naudojosi VAĮ 14 straipsnyje numatyta Sprendimo Nr. 1 apskundimo tvarka ir Skundą Nr. 2 teikė Departamentui, t. y. aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui. Kadangi buvo prašoma pačiam viešojo administravimo subjektui pasinaikinti priimtą sprendimą,

atsakovui turėjo būti aktualios VAI 16 straipsnio nuostatos. Tačiau šiomis nuostatomis atsakovas nesivadovavo, o Skundą Nr. 2, pažeisdamas VAI 23 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą draudimą skundą perduoti nagrinėti subjektui ar struktūriniam padaliniui, kurio veiksmai (sprendimas) yra skundžiami, pavedė nagrinėti Valdybai (jos vadovui ar pareigūnams).

Vadovaujantis VAI 2 straipsnio 2 dalimi, administracinė procedūra – pagal šį įstatymą viešojo administravimo subjekto atliekami privalomi veiksmai nagrinėjant skundą apie viešojo administravimo subjekto veiksmams, neveikimu ar administraciniais sprendimais galimai padarytą asmens, nurodyto skunde, teisių ir teisėtų interesų pažeidimą ir priimant dėl to administracinės procedūros sprendimą. Administracinės procedūros ypatumai reglamentuoti VAI III skyriuje, kurio 23 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad administracinę procedūrą pradeda viešojo administravimo subjekto vadovas arba jo įgaliotas pareigūnas, valstybės tarnautojas, kitas įstatymų nustatytą specialų statusą turintis fizinis asmuo, darbuotojas arba viešojo administravimo subjekto vadovo ar jo įgalioto asmens sudaryta komisija rašytiniu pavedimu per 3 darbo dienas nuo skundo gavimo dienos. VAI 23 straipsnio 2 dalyje imperatyviai nustatyta, jog draudžiama persiųsti (perduoti) skundą nagrinėti pareigūnui, valstybės tarnautojui, kitam įstatymų nustatytą specialų statusą turinčiam fiziniam asmeniui ar darbuotojui, o kai skundas dėl viešojo administravimo subjekto veiksmų ar neveikimo paduodamas aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui, – viešojo administravimo subjektui ar jo struktūriniam padaliniui, kurių veiksmai yra skundžiami (VAI 23 straipsnio 2 dalis).

Komisija, įvertinusi tai, jog pareiškėjo Skundą Nr. 2 išnagrinėjo ir atsakymą į jį pateikė ne Departamentas, į kurį kreipėsi pareiškėjas, o Valdyba (skundžiamą Sprendimą Nr. 2 pasirašė Departamento Valdybos viršininkė (*duomenys neskelbtini*)), t. y. tas pats subjektas, kuris priėmė Sprendimą Nr. 1 bei kurio veiksmai buvo skundžiami, sprendžia, jog Skundas Nr. 2 išnagrinėtas pažeidžiant VAI 23 straipsnio 2 dalyje nustatytą draudimą. Tokia situacija lemia administracinės procedūros, nagrinėjant pareiškėjo Skundą Nr. 2, neteisėtumą iš esmės. Šių išvadų pagrindu, pareiškėjo skundas dėl reikalavimų panaikinti Sprendimą Nr. 2 ir įpareigoti atsakovą pakartotinai išnagrinėti Skundą Nr. 2 tenkinamas, Sprendimas Nr. 2 naikintinas kaip neteisėtas ir atsakovas įpareigojamas atlikti ketvirtuoju skundo reikalavimu prašomus veiksmus.

Atsižvelgiant į tai, kad Sprendimas Nr. 2 naikinamas dėl to, kad jį priėmė nekompetentingas Skundą Nr. 2 nagrinėti subjektas, skundžiamame Sprendime Nr. 2 išdėstytas teisinis ginčo aplinkybes reglamentuojančių teisės aktų aiškinimo bei taikymo vertinimas neatliekamas.

Komisija atkreipia dėmesį, jog Sprendimo Nr. 2 panaikinimas dėl procedūrinių pažeidimų, nereikia, jog institucija, iš naujo išnagrinėjusi Skundą Nr. 2, privalo priimti priešingą sprendime išdėstytoms išvadoms sprendimą. Kitaip tariant, Sprendimo Nr. 2 panaikinimu yra siekiama užtikrinti nešališkos, objektyvios ir teisingos procedūros įgyvendinimą, kurios rezultate būtų galima tinkamai atlikti priimto administracinio sprendimo teisinio ir faktinio pagrindimo vertinimą.

Penktuoju skundo reikalavimu pareiškėjas prašo įpareigoti atsakovą Departamentą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. sausio 26 d. prašymą (reg. Nr. AD3-484).

Sprendimu Nr. 2 atsakovas pateikė atsakymą ir į minėtą Prašymą pateikti informaciją, iš esmės netenkindamas Prašymo, nes nepateiktas medžiagos būtinumo teisinis pagrindas.

Komisijos vertinimu, vien deklaratyvus nurodymas Sprendime Nr. 2, kad pareiškėjas nenurodė prašomos informacijos gavimo teisinio pagrindo, nelaikytinas motyvuotu atsisakymu teikti duomenis. Viešojo administravimo subjektas, laikydamasis gero administravimo, teisėtumo ir išsamumo principų, privalo aiškiai nurodyti konkrečias teisės normas ir faktines aplinkybes, dėl kurių prašomi dokumentai (*duomenys*) negali būti teikiami, taip pat įvertinti pareiškėjo materialinį suinteresuotumą bei jo, kaip skundą pateikusio asmens, procesinę padėtį.

TGIDPNĮ tikslas – nustatyti asmenų teisės gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, <...>, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 2 punkte, duomenis, kuriais jie disponuoja ir (ar) kuriuos jie tvarko vykdydami viešojo administravimo įgaliojimus, suteiktus VAI nustatyta tvarka, kituose įstatymuose nustatytas funkcijas, <...> įgyvendinimo priemonės ir tvarką (TGIDPNĮ 1 straipsnio 1 dalis). Minėtas įstatymas taikomas <...>, valstybės ir savivaldybių įmonėms ir viešosioms įstaigoms, kurių savininkė ar dalininkė yra valstybė ar savivaldybė ir kurios finansuojamos iš valstybės ar savivaldybių biudžetų bei valstybės pinigų fondų, <...>. (TGIDPNĮ 2

straipsnio 1 dalies 1 punktą). Šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad institucijos ir valstybės valdomi subjektai privalo teikti pareiškėjams ar jų atstovams duomenis, įskaitant pakartotiniam naudojimui skirtus duomenis, išskyrus šio įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus atvejus. Duomenys – užfiksuota informacija apie institucijos ar valstybės valdomo subjekto veiklą ar jos dalis, neatsižvelgiant į jos pateikimo būdą, formą (raštu arba elektronine forma ar kaip garso, vaizdo ar garso ir vaizdo įrašas) ir laikmeną, įskaitant registro duomenis, registro informaciją, registruoti pateiktus duomenis ir (arba) jų kopijas, valstybės informacinės sistemos duomenis (TGIDPNĮ 3 straipsnio 3 dalis). Šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje reglamentuoti duomenų teikimo principai, tokie kaip: duomenų išsamumo – pareiškėjui turi būti pateikti visi pagal teisės aktus teiktini jo prašymo turinį atitinkantys duomenys; duomenų tikslumo – pareiškėjui teikiami duomenys turi atitikti institucijos ar valstybės valdomo subjekto disponuojamus duomenis; teisėtumo – institucijos ir valstybės valdomo subjekto veiksmai teikiant duomenis grindžiami šiuo ir kitais įstatymais ar kitais norminiais teisės aktais (1–3 papunkčiai). Prašymai dėl duomenų teikimo ir jų pakartotinio naudojimo teikiami ir nagrinėjami VAĮ nustatyta tvarka (TGIDPNĮ 13 straipsnio 1 dalis).

Komisijos vertinimu, pareiškėjas Prašyme, Skunde Nr. 2 aiškiai išreiškė valią įgyvendinti teisę susipažinti su visais, su atliktu tyrimu susijusiais, dokumentais ir įrašais, siekdamas tinkamai pasirengti Skundo Nr. 1 nagrinėjimui, taip pat pateikti pastabas, pasiūlymus, atsikirtimus bei papildomus įrodymus, todėl turi materialinį suinteresuotumą, kaip asmuo pateikęs Skundą Nr. 1.

Pagal Taisyklių 45 punktą, į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį. Atsakymas į Prašymą, kuriuo prašoma suteikti informaciją (pateikti Prašyme nurodytus dokumentus) patenka į Taisyklių 45.1 papunkčio apimtį, į kurią atsakoma pateikiant prašomą informaciją ir dokumentus (jų kopijas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti.

Komisija pažymi, kad nagrinėjamu atveju pareiškėjo Prašymas apima du tarpusavyje susijusius, tačiau teisiškai savarankiškus aspektus. Pirma, tiek, kiek pareiškėjas prašė pateikti atsakovo disponuojamus dokumentus ir duomenis (apžiūros aktą, su apžiūra susijusius dokumentus, nuotraukas, garso ir vaizdo įrašus, kitą su skundo nagrinėjimu susijusią medžiagą), toks prašymas vertintinas pagal TGIDPNĮ nuostatas, reglamentuojančias pareiškėjo teisę gauti institucijos disponuojamus duomenis ir institucijos pareigą juos teikti, išskyrus įstatymų nustatytus ribojimus.

Antra, tiek, kiek prašoma informacija susijusi su pareiškėjo inicijuotos administracinės procedūros eiga ir faktinių duomenų patikrinimo vietoje rezultatais, aktualios ir VAĮ nuostatos, be kita ko, VAĮ 27 straipsnis, įtvirtinantis pareigą užtikrinti suinteresuotam asmeniui galimybę susipažinti su faktinių duomenų patikrinimo vietoje rezultatais, kai tai susiję su jo skundu ir galimu jo teisių ar teisėtų interesų pažeidimu.

Todėl vien ta aplinkybė, kad atsakovas prašomą medžiagą galbūt vertina ne kaip „bylos medžiagos išdavimą“ siaurąja prasme, savaime nepaneigia pareigos iš esmės ir motyvuotai išnagrinėti pareiškėjo prašymą pagal taikytiną teisinį reglamentavimą (TGIDPNĮ ir (ar) VAĮ), įvertinant prašomos informacijos pobūdį, pareiškėjo ryšį su nagrinėjamu klausimu bei galimus teisėtus informacijos teikimo ribojimo pagrindus.

Atsakovo nurodymas, kad pareiškėjas nenurodė šios medžiagos būtinumo teisinio pagrindo, nelaikytinas pagrįstu ir motyvuotu atsisakymu suteikti informaciją. Viešojo administravimo subjektas privalo pats identifikuoti taikytiną teisinį reguliavimą, aiškiai nurodyti, kokia prašymo dalis tenkinama, kokia dalis netenkinama, ir dėl kokių konkrečių teisinių bei faktinių priežasčių, o atsisakius teikti duomenis – nurodyti konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis grindžiamas toks atsisakymas. Priešingu atveju, pareiškėjui nepateikiama pakankama informacija, leidžianti suprasti sprendimo motyvus ir veiksmingai įgyvendinti teisę į gynybą.

Dėl aukščiau nurodytų priežasčių atsakovas įpareigojamas pakartotinai išnagrinėti Prašymą.

Likusieji bylos šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturintys lemiamos juridinės reikšmės kilusio ginčo išsprendimui, todėl detalčiau nedėstyti ir neanalizuotini.

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjo skundas tenkintinas pilna apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo X. Y. skundą atsakovui Aplinkos apsaugos departamentui prie Aplinkos ministerijos dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus tenkinti.

Panaikinti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Klaipėdos valdybos 2026 m. sausio 8 d. sprendimą Nr. AD5-355 „Dėl statybinių atliekų *(duomenys neskelbtini)*“.

Panaikinti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Klaipėdos valdybos 2026 m. vasario 4 d. sprendimą Nr. AD5-2106 „Dėl statybinių atliekų *(duomenys neskelbtini)*“

Įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. spalio 8 d. skundo „Dėl galimai ūkinio pastato kapitalinio remonto savavališkos statybos, statomo statinio avarijos ar jos grėsmės, be bendrasavininkų sutikimo ir kitų reikalavimų“ dalį pagal atsakovo kompetenciją, 2026 m. sausio 9 d. skundą Nr. AD4-902 „Dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Klaipėdos Valdybos 2026-01-08 sprendimo Nr. AD5-335 panaikinimo ir kitų reikalavimų“, pareiškėjo 2026 m. sausio 26 d. prašymą Nr. AD3-484 „Dėl pakartotinos įvykio apžiūros dokumentacijos ir įrašų pateikimo ir kitų reikalavimų“.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Laura Bernikienė

Komisijos nariai

Marina Adomaitė

Evaldas Ambrozaitis